Cihad Müdafaası: Birinci Risale; Niye Cihad Müdafaası?

Tarık Ebu Abdullah

29 Kas, 2018

https://ilimvecihat.com

بسم الله الرحمن الرحيم

Allah'a hamd ve Rasûlü Mühammed'e salat ve selam olsun. Sonra...

İnsan muhtaçtır. Birbirine muhtaçtır. Zira faydaların ve maslahatların celbi insanlar arasında eşit dağıtılmamıştır. Buna göre insanlar arasında insanın faydası, insanlar için faydayı zarardan temyiz edip, insanları o faydaya irşad edip onu celbettiği orandadır. Dolayısıyla şüphesiz insanlar için en faydalı olan, onun için en büyük faydayı celbedendir.

İnsan için fayda veya maslahat iki eksenlidir.

Bir: Vahiy eksenlidir. Yani insan için fayda ancak Kur'an ve Sünnet'in maslahat olarak beyan ettiğidir. Şari faydayı ya açık beyan etmiştir veya ona işaret ederek beyan etmiştir. Ama İslam şeriatının beyan etmediği bir fayda mevhumdur. İnsan onu fayda zanneder ama o hakikatte fayda değildir.

Şeriatın beyan ettiği maslahatlar hepsi aynı mertebede değildir. Bilakis maslahatlar müsavi veya biri diğerine racih veya biri diğerine mercuh olabilir. Ayrıca bazı maslahatlar vardır bunların celbini Şari insana ilzam etmiştir, bazılarını insanın ihtiyarına açmıştır. Ve bazı maslahatlar vardır bunlar menfidir. Yani fayda ve maslahat işlemekte değil terk etmektedir. Bütün bu halleriyle maslahatı Şari kitabı Kuran'da ve(ya) Rasûlü *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in diliyle nebevi Sünnet'te beyan etmiştir. Sadece bir maslahat vardır ona müsavi bir maslahat olmadığı gibi asla mercuh maslahat da olmaz... Tevhid.

İki: Faydanın ikinci mihveri ise zaman ve mekândır. Yani Kuran ve Sünnet'in beyan ettiği tüm maslahatlar zaman ve mekânla ilişkilidir. Bu böyle olmak zorundadır çünkü maslahatın tahakkuk ettiği âlem, zaman ve mekâna yerleşiktir. Binaen aleyh zamanın ve(ya) mekânın değişmesi beyan edilmiş maslahata etkilidir. Bir fayda ve maslahat müstesna... Tevhidin esasları. Tevhidin esasları, yani Allah *(azze ve celle)*'yi rububiyetinde ve uluhiyetinde ifrad etmek ve Rasûlüne iman ve itaat etmek, zamanın ve(ya) mekânın değişmesinden etkilenmez. Bilakis her zaman ve her mekânda sabittir. Fakat diğer maslahatların ehemmiyeti ve âciliyeti zaman ve mekâna göre değişkendir.

İşte muhtelif halleri olan, zaman ve mekâna göre değişken olan fayda ve maslahatı insanlar için tespit edebilen ve irşad edip celbeden, insanlar için en faydalı olandır.

Bunun için Ümmet-i Muhammed insanlar için en hayırlı ümmettir. Çünkü ilahi

beyana dayanan ilimle insanların ihtiyaç duydukları maslahatları muhafaza ederler ve insanları ifsad edecek zararları def ederler. Allah *(subhanehu ve teâlâ)* şöyle buyuruyor:

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ

"Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülüyü nehyedersiniz ve Allah'a da iman edersiniz. Kitap ehli de iman etseydi kendileri için daha hayırlı olurdu. İçlerinde iman edenler de var, ama pek çoğu fasıklardır."[1]

Fasık olmalarının sebebi, kendileri için faydalı olanı zararlı olandan temyiz edemiyorlar, zararları fayda zannedip işliyorlar ve Rablerine karşı masiyete dalıyorlar. Ayrıca faydalı olanı gösterip irşad eden Müslümanlara da tabi olmuyorlar.

Hakiki maslahatı ve faydayı vehmi maslahat ve faydadan temyiz etmek, muayyen bir vakit ve mekânda en acil ve önemli faydayı tespit etmek umumen bütün insanlar için ve hususen Müslümanlar için en büyük ve önemli faydadır.

Pekâlâ, hakiki faydayı tayin etmeye en salih kimdir? Bu sualin cevabı şu nasslarda mevcuttur:

Bir: Allah *(subhanehu ve teâlâ)* şöyle buyuruyor:

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا

"Kendilerine güven veya korku hususunda bir haber geldiğinde onu hemen yayıverirler. Hâlbuki onu Rasûle ve aralarında emir sahiplerine götürselerdi, onlardan istinbat edenler onu anlarlardı. Allah'ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı, pek azınız hariç, şeytana tabi olurdunuz."[2]

"Kendilerine güven veya korku hususunda bir haber geldiğinde onu hemen yayıverirler" çünkü insanların ekseri bir hâdise düştüğü zaman oturup onu tahlil etmeye, onu yorumlamaya ve onu tartışmaya başlarlar. Bunu bir fayda zannederler. Hâlbuki bir hâdiseyi doğru tahlil etmek ve ondan doğru neticeler çıkarmak için sadece gelen haberi konuşmaktan daha fazlası lazımdır. Çoğu zaman eksik ilim ve kötü ahlak ile yapılan bu tahliller,

sonrasında aynı cahillik ve ahlaksızlıkla insanlar arasında yayılmaktadır. Hâsılat yanlış kararlar veya yanlış anlaşmalar, tartışmalar, kalplere düşmüş korku, fitne ve tefrika veya kibir ve nefsi azgınlık.

"Hâlbuki onu Rasûle ve aralarında emir sahiplerine götürselerdi, onlardan istinbat edenler onu anlarlardı"*.* Hâlbuki o havadisi istinbat ehline, yani olayların iç yüzünü bilenlere, değerlendirebilenlere, hâdiseyi sahih ilmi ölçülere göre tahkik edip sahih netice çıkarabilenlere arz etmiş olsalardı, onlar faydayı zarardan temyiz edebilecekti. Böylece fayda zahir olacaktı ve herkes için maslahat tahakkuk edecekti.

İki: İmam Muslim *(rahimehullah)*'ın ihraç ettiği hadiste Muaviye *(radıyallahu anhu)* Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in şöyle buyurduğunu söylemiştir:

مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِى الدِّينِ وَلاَ تَزَالُ عِصَابَةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ عَلَى مَنْ نَاوَأَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

"Allah kimin için hayır murad ederse onu dinde fakih kılar. Müslümanlardan bir taife hak üzere savaşmakta daim olacaktır. Onlara düşmanlık yapanlara karşı kıyamet gününe kadar zahir olacaklardır."

"Dinde fakih kılar" yani şeri ahkâmda ve hayatın işleyişinde ve akışında derin bilgi sahibi kılar. Bunun için şeri ahkâmı gerçek vaziyete inzal etmeye muktedir. Bu durum onun için büyük bir hayırdır. Zira insanlar için en hayırlıdır. Zira en acil ve en ehemi idrak etmeye muktedirdir. Bunun için düşmanlarına karşı daima üstün gelir.

Bu ve diğer rivayetlerde geldiği üzere bu taife mansura olandır, yani ilahi nusrete mazhar olan taifedir. Bu durum da bu taifenin hakiki faydaya isabet etme durumunu fevkalade ziyadeleştiriyor.

Taifetu'l-Mansura hakkında gelmiş bu ve diğer rivayetlere bakıldığında Taifetu'l-Mansura'nın iki ayrılmaz vasfa haiz olduğu görülmektedir. İlim ve cihad vasıfları. Zira hakiki faydayı tespit eden sahih ilimdir ve o faydayı muhafaza eden ve tahakkukunu sağlayan Allah yolunda savaştır. Bu vasıflar rükün mahiyetinde vasıflardır. Bu vasıflardan birisinin yokluğu veya eksikliği mevsufun yokluğunu veya eksikliğini ve dolayısıyla mevsufa yazılmış olan nusretin de yokluğunu veya eksikliğini getirecektir. Ama bu iki sıfata haiz olan ve daim olanlar daima ilahi nusrete ve hidayete mazhar olacaklardır. Bunun için sahih ilim ve cihad ehli olanlar acil ve ehem faydayı tayin ve isabet

etmeye en salih olanlardır.

Üç: Bunu Allah *(subhanehu ve teâlâ)*'nın şu kavli tekit etmektedir:

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

"Uğrumuzda cihad edenleri elbette ki yollarımıza hidayet edeceğiz. Şüphesiz ki Allah muhsinlerle beraberdir."[3]

İmam ibni Teymiyye *(rahimehullah)* şöyle demiştir: *"İşte bunun için cihad hidayete muciptir. Bunun delili Allah (subhanehu ve teâlâ)'nın* ***"Uğrumuzda cihad edenleri elbette ki yollarımıza hidayet edeceğiz"*** *kavlidir. Böylece Allahu Teâlâ cihadı tüm yollarına hidayet kılmıştır. Bunun için iki imam Abdullah bin Mubarek ve Ahmed bin Hanbel ve başkaları şöyle demişlerdir: "İnsanlar bir şeyde ihtilaf ettikleri zaman Hendek ehline (yani savaş ve rıbat ehline) bakın. Zira hak onlarla beraberdir. Çünkü Allah* ***"Uğrumuzda cihad edenleri elbette ki yollarımıza hidayet edeceğiz"*** *buyurmaktadır." Bu durum Allah yolunda savaşanlar için söz konusudur. Önderlik için veya mal için veya taassuptan ötürü savaşanlar için değil. Bilakis bu durum sadece din tümüyle Allah'ın olsun diye ve Allah'ın kelimesi en yüce olsun diye savaşanlar için geçerlidir."* [4]

İmam ibni Teymiyye *(rahimehullah)*'ın İmam Abdullah bin Mubarek ve İmam Ahmed'den rivayet ettiği bu söz İmam Sufyan bin Uyeyne ve İmam el-Evzai *(rahimehumullah)*'tan da rivayet edilmiştir.

Ve İmam ibni Kayyım *(rahimehullah)* sahabe sözünün delil olmasına başka deliller yanında şöyle diyerek de delil getirmiştir: *"Sahabe sözüne ittibanın vacip olmasına Allahu Teâlâ'nın* ***"Uğrumuzda cihad edenleri elbette ki yollarımıza hidayet edeceğiz"*** *kavli de delildir. Nitekim sahabenin hepsi Allah yolunda savaşmışlardır. Ya elleriyle ya dilleriyle cihad etmişlerdir. Bunun için Allah onları hidayet etmiştir. Ve Allah her kimi hidayet etmişse o kişi hidayet üzeredir ve ona ittiba vacip olur."* [5]

Hulasa-i kelam, en acil ve ehem faydayı tayin ve celbetmeye en salih olanlar muhakkak ilim ve cihad ehlidir.

İmdi!

Zamanımızda Müslümanların ve bütün insanların muhtaç oldukları en acil ve önemli fayda nedir?

Şeyhimiz ve imamımız Usame bin Ladin *(rahimehullah)* şöyle demiştir:

"Ülkelerimiz işgal altındadır. Ve böyle bir durumda imandan sonra gelen en acil ve önemli farz saldıran düşmanı def etmektir. Ülkelerimizin işgal altında olduğunu yöneticiler, kendileri defaatle açıklamışlardır. İşte vakıa da hallerine şahitlik etmektedir. Emir Tallal bin Abdulaziz uluslar arası bazı heyetlerle görüşürken "Biz Amerikan güçlerine "Ülkemizden çıkın" desek de çıkmazlar" demişti. Bu, gerçekten çok açıktır. Yine Katar Dış İşleri Bakanı şöyle demiştir: "Eğer biz Amerikan devletine ve Amerikan güçlerine Katar'dan çıkın desek, "Sizi haritadan sileriz" derler. Ülkelerimiz tam manasıyla işgal altındadır. Buna rağmen insanlar ânın farzından uzak durarak birtakım ibadetler, nafileler ve taatlerle kendilerini meşgul etmeye devam ediyorlar.

Dolayısıyla odaklanılması gereken hususlar şunlardır:

***Bir:** Çare Allah yolunda cihaddadır.*

***İki**: Cihada katılmayanlardan sakınmak gerekir.*

***Üç:** İçinde bulunduğumuza benzer vaziyetlerde hakkın ikame edilmesi ve batılın yok edilmesi için hicret ve cihad fi sebilillah birbirini gerektiren iki vazgeçilmezdir."* [6]

Ve şöyle demiştir: *"Müslümanların kanlarının aktığı, Filistin, Çeçenistan, Filipinler, Keşmir ve Sudan'da kanların heder olduğu, Irak'ta çocuklarımızın Amerikan'ın hisarı sebebiyle öldüğü bir zamandayız. Hıristiyanların geçtiğimiz yüzyılda İslam âlemine harp açtıklarından beri yaralarımızın henüz sarılmadığı bir zamandayız. İngiltere ve Fransa arasında varılan Sykes-Picot Antlaşması'nın neticeleri ve sebep oldukları, yeniden üzerimizde beliriyor. Bu Bush-Blair Antlaşması'dır. Aynı sancak ve aynı gayeler için yeni bir antlaşma... Sancak haçlı sancağıdır ve gaye Ümmet i Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem)'i parçalayıp gasp etme gayesidir.*

Bush-Blair Antlaşması teröre son vermek istediğini iddia etmektedir. Ancak sıradan insanlar dahi biliyorlar ki bu antlaşma teröre son vermek değil İslam'a son vermek istiyor. Buna rağmen bölgenin yöneticileri konuşmalarında sözde teröre, hakikatte ise İslam'a ve Müslümanlara karşı savaşta Bush'u desteklediklerini tekit ile açıklayarak millet ve ümmete açık hıyanet etmektedirler. Bunu da mübarek saray mollalarına ve devlet erkânına dayandırmaktadırlar.

Yine şu anda Irak'a saldırmak için yapılan hazırlıkların, ararlında Suriye, İran, Mısır ve Sudan'ın da olduğu bölgedeki devletler için hazırda bekletilen saldırılar silsilesinin sadece bir halkası olduğu aşikârdır. Ancak projelerinde eskiden beri en önemli hedef Biladu'l-Harameyn'in taksimidir... İşin hülasası,

Amerika'nın umumen bütün bölge için hedefleri ve hususen Biladu'l-Harameyn'in taksimi tutkusu, geçici bir tutku değildir. Bilakis Amerika'nın hilebaz siyasetinin asla ihmal etmediği stratejik bir hedefidir.

Pekâlâ, bölgedeki devletler bu düşmanca stratejiler ve hedeflere karşı ne hazırlamışlardır?

Hiçbir şey! Haçlılara dostluklarını artırmalarından başka bir şey hazırladıkları söylenemez. Buna bir de mücahitlerle savaşmak için ve ümmetin kendisini müdafaa etmesi için Müslümanları bilinçlendiren ve uyandırmaya çalışan sadık davetçi ve âlimleri baskı altına sokmak için Arap içişleri bakanlarının toplanmasını ilave edebilirsin.

Bu yeni Haçlı hamlesinin en önemli hedefi taksimden sonra kurulacak olan Büyük İsrail Devleti için uygun atmosferi oluşturmak ve bölgeyi buna hazır hale getirmektir. Bu devletin sınırları Irak ve Mısır'ın büyük bir bölümünü kapsıyor. Suriye, Lübnan ve Ürdün'den geçiyor, Filistin'i bütünüyle içine alıyor ve Biladu'l-Harameyn'den de büyük bir parçayı içine alıyor.

Şimdi, kâfirlerin gücünün kırılması için ve Müslüman beldelerin kurtarılması için izlenilmesi gereken yol nedir?

Kâfirlerin gücünün kırılmasının yolu, Allah yolunda cihaddır. Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor:

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا

"Allah yolunda savaş! Sen ancak kendinden sorumlusun. Müminleri de savaşa teşvik et. Umulur ki, Allah kâfirlerin gücünü kırar. Hiç şüphesiz ki Allah çok daha güçlü ve cezası çok daha çetindir." "[7] [8]

Evet, değerli kardeşlerim! Ânın vacibi olarak tabir edilen, acilen celbedilmesi gereken en önemli fayda Allah yolunda cihaddır ve hususen Allah yolunda savaştır. Zira hem ferdi ve hem içtimai faydanın tahakkuku için Allah *(celle ve âlâ)* tarafından şart mahiyetinde emredilmiştir. Durum asıl itibariyle böyledir. Fakat bizim vaziyetimizde hususen daha da acil ve önemlidir. Zira saldırı altındayız ve bütün İslam beldeleri asli kâfirler ve*(ya)* mürted avaneleri tarafından işgal edilmiştir.

Bu durumda imandan sonra gelen en önemli farz savunma savaşıdır.

İmam ibni Teymiyye *(rahimehullah)* şöyle diyor: *"Mahremlere ve dine saldıran*

düşmanı def etmenin en büyük ve en önemli türü savunma savaşıdır. Savunma savaşı icma ile vaciptir. İmandan sonra, din ve dünyayı ifsat eden saldırgan düşmanı def etmekten daha çok vacip olan bir şey yoktur. Nitekim savunma savaşı için hiçbir şey şart koşulmaz. Bilakis imkânı hasebinde saldırganı def eder. Bu böylece ulemadan nakledilmiştir. Bizim ashabımızdan ve gayrisinden." [9]

Ebu Abdullah el-Kurtubi *(rahimehullah)* şöyle diyor: *"Düşmanın İslam topraklarının bir bölümüne galip gelmesiyle veyahut Müslüman topraklarına girmesiyle cihad farzı ayn olur. Bu durumda o bölgede yaşayan herkese, ağırlıklı ağırlıksız, genç yaşlı herkese kendi gücü oranında savaşa çıkması vacip olur. Babası olan babasından izin almadan savaşa çıkar. Babası olmayan da savaşa çıkar. Savaşa çıkmaya gücü yeten hiç kimse savaştan geri kalamaz. İster kişi savaşmaya muktedir kimse olsun, isterse sadece savaşçıların sayısını artıracak olsun. Çıkabilecek hiçbir kimse savaştan geri kalamaz. Eğer o bölge halkı düşmana karşı koymaktan aciz olursa o zaman onlara yakın olanlara ve komşu olanlara aynı şeklide savaşa çıkmak vacip olur. Bu durum onların düşmana karşı durabilecek ve kendilerini savunabilecek güce geldiklerini bilinceye kadar böylece devam eder. O Müslümanların düşmanlarına karşı zayıf hallerinden haberdar olan ve kendilerine varıp onları kurtarabilme imkânına sahip olduğuna inanan herkese de onlarla birlikte savaşmak üzere yanlarına gitmesi lazım gelir. Zira Müslümanlar kendilerinden gayrisine karşı tek bir eldirler."* [10]

Ve el-Hatib eş-Şirbini *(rahimehullah)* şöyle diyor: *"Kâfirler bizim bir beldeye girdiklerinde o belde ehline onları mümkün olanla def etmek lazım gelir. İster savaş için hazırlık yapmaları mümkün olsun ister olmasın cihad üzerlerine farzı ayn olur. Savaşıp esir alındığı takdirde öldürüleceğini bilsin veya bilmesin, teslim olmadığı takdire öldürüleceğini bilsin veya bilmesin, kadınlar alındıkları takdirde fahiş davranışlara zorlanmaktan güvende olacakları bilinsin veya bilinmesin, herhalde cihad farzı ayn olur. Kâfirlerin girdiği beldeye kasr mesafesinde oturanlar da belde ehliyle hükümde aynıdırlar. Velev ki belde ehli kendisi kâfirleri def edecek yeterli güce sahip olsa da. Çünkü o da hazırda mevcut olan gibidir. Bu saydıklarımın hepsine cihad vacip olur, bilakis fakire, çocuğa, borçluya ve köleye; babadan, borç sahibinden ve efendiden izin şartı olmaksızın vacip olur. Kasr mesafesinde olanlara da kâfiri def edebilecek miktarda yardıma koşmak lazım gelir."* [11]

Muhterem kardeşim! Cihad bu ümmetin can damarıdır. Kesildiği takdirde ölür. Bunun için Allah düşmanlarının en büyük çabası cihadı atıl kılmak, Müslümanları cihaddan engellemektir. Bunun için cihadı terör yapmışlardır ve bütün kadrolarını cihadı itibarsızlaştırmak için, hakkında şüpheler oluşturmak

için seferber etmişlerdir. Maalesef düşmanın bu hamlesine zamanımızda Müslümanlar da iştirak etmeye başlamışlardır. Cihadın asıl itibariyle ilahi emir olduğunu ispat etmekle beraber zamanımızda emir olmadığını veya meşru olmadığını veya maslahat olmadığını veya şartları oluşmadığını vesaire şüpheler oluşturarak Müslümanları imandan sonra ânın en önemli vacibinden alıkoymaktadırlar.

Bizde, ümmetin isyan halinden itaat haline çıkmasına yardımcı olma arzusuyla, zilletin son bulması ve izzetin yarınımız olması ümidiyle, Tevhid'in ve İslam şeriatının her yere hâkim olmasına muvaffak olma çabasıyla bu şüphecilerin Müslümanların kalplerine bağladıkları bu düğümleri çözmeye azmettik. Allah *(celle ve âlâ)*'nın inayeti ve tevfikiyle ortaya atılan şüpheleri bu silsile içerisinde izah etmeye çalışacağız. Tevfik Allah'tandır.

1- Al-i İmran, 11

2- En-Nisa, 83

3- El-Ankebut, 69

4- Mecmuu'l-Fetava, 28/442. Daru'l-Vefa, üçüncü baskı h.1426

5- İlamu'l-Muvakkiin, 4/130. Daru'l-Cil baskısı

6- Tevcihatun Menheciyye 1/24

7- En-Nisa, 84

8- Tevcihatun Menheciyye, 2/24

9- El-İhtiyaratu'l-İlmiyye, Mulhak bi'l-Fetava el-Kubra, 4/608

10- El-Camiu li Ahkami'l-Kuran, 8/151

11- El-İkna fi Halli Elfazi Ebi Şuca, 2/212